

Posłuchaj

()

[redacted]

Z Księgi Apokalipsy św. Jana Apostoła

[redacted]

18 A było budowanie muru jego z kamienia Jaspisu, a samo miasto: złoto czyste, podobne szkłu czystemu.
19 A fundamenty muru miasta ozdobione wszelakim kamieniem drogim. Pierwszy fundament Jaspis, wtóry Szafir, trzeci Chalcedon, czwarty Szmaragd.
20 Piąty Sardonyx, szósty Sardyusz, siódmy Chrysolit, ósmy Beryllus, dziewiąty Topazyusz, dziesiąty Chrysopras, jedenasty Hiacynt, dwunasty Amethyst.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Przy poświęcaniu kościoła śpiewał lud chwałę:

Copyright Mavientura Projects e.K>

* I w uściech ich wdzięczny słyszany był głos.
℣. Zbudowany jest Dom Boży na wierzchu gór i przyjdą do niego wszyscy Narodowie.
℟. I w uściech ich wdzięczny słyszany był głos.

[redacted]

21 A dwanaście bram są dwanaście pereł, każda z osobna, a każda brama była z jednéj perły: a ulica miasta złoto czyste, jak szkło przezroczyste.
22 A kościoła nie widziałem w niem; albowiem Pan Bóg wszechmogący jest kościołem jego i Baranek.
23 A miasto nie potrzebuje słońca ani księżyca, aby świeciły w niem, albowiem jasność Boża oświeciła je, a świeca jego jest Baranek.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Zbudowany jest Dom Boży na wierzchu gór i wywyższony jest nad wszystkie pagórki:
* I przyjdą do niego wszyscy Narodowie i rzeką: Chwała tobie, Panie.
℣. Przychodząc tedy przyjdą z radością niosąc snopki swoje.
℟. I przyjdą do niego wszyscy Narodowie i rzeką: Chwała tobie, Panie.

[redacted]

[redacted]

25 A poganie chodzić będą w światłości jego, a królowie ziemscy chwałę swoją i cześć do niego przyniosą.
26 A bramy jego nie będą zamknione we dnie; albowiem tam nocy nie będzie.
27 I przyniosą do niego chwałę i cześć poganów.
28 Nie wnidzie do niego nic nieczystego, albo czyniącego obrzydłość i kłamstwo, jedno którzy są napisani w księgach żywota Barankowych.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Błogosław Panie Dom ten, którym zbudował imieniowi twemu: przychodzących na miejsce to
* Wysłuchaj modlitwy na wysokim stolcu chwały twojej.
℣. Panie, kiedy się nawróci lud twój i będzie się modlił w Świątnicy twojej.
℟. Wysłuchaj modlitwy na wysokim stolcu chwały twojej.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Wysłuchaj modlitwy na wysokim stolcu chwały twojej.

[redacted]

[redacted]śród miejsc świętych, które od dawna cieszyły się czcią wśród chrześcijan, najbardziej znane i najczęściej odwiedzane były te, w których spoczywały szczątki świętych lub gdzie znajdowały się ślady lub pamiątki po męczennikach. Wśród tych

świętych miejsc zawsze jednym z najbardziej godnych uwagi było miejsce na Wzgórzu Watykańskim, zwane Wyznaniem św. Piotra. Tam przybywają chrześcijanie ze wszystkich stron świata, jak do skały wiary i kamienia węgielnego Kościoła, i otaczają pobożnym szacunkiem i miłością miejsce uświęcone grobem Księcia Apostołów.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Modlącym się na miejscu tym,
* Odpuść Boże grzechy ludu twego a okaż im drogę dobrą, którąby chodzili, i daj chwałę na miejscu tym.
℣. Który rządzisz Izraela posłuchaj, który prowadzisz jako owce Joseph, który siedzisz na Cherubinach.
℟. Odpuść Boże grzechy ludu twego a okaż im drogę dobrą, którąby chodzili, i daj chwałę na miejscu tym.

[redacted] to miejsce przybył cesarz Konstantyn Wielki ósmego dnia po swoim chrzcie, zdjął koronę, rzucił się na ziemię i gorzko zapłakał. Następnie natychmiast chwycił łopatę i kilof i zaczął rozkopywać ziemię, z której wyniósł dwanaście koszy pełnych ziemi na cześć dwunastu apostołów, a na tym miejscu wzniósł kościół, przeznaczony na katedrę Księcia Apostołów. Kościół ten został poświęcony przez świętego papieża Sylwestra 18 listopada, podobnie jak poświęcił on Kościół Laterański 9 dnia tego samego miesiąca. W kościele tym papież ustawił kamienny ołtarz, wylał na niego olejek i zarządził, że odtąd nie wolno stawiać żadnych ołtarzy, z wyjątkiem kamiennych. Ten sam cesarz Konstantyn zbudował również bardzo okazały kościół przy drodze do Ostii, ku czci świętego apostoła Pawła, który to kościół również został poświęcony przez błogosławionego

Sylwestra. Kościoły te cesarz wzbogacił, przyznając im rozległe posiadłości ziemskie, i uświetnił niezwykle hojnymi darami.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. O jakże strasznem jest to miejsce:
* Prawdziwie nie jest czem innem jak domem Bożym i bramą niebios.
℣. Ten jest dom Boży, mocno zbudowany, dobrze ugruntowany jest na opoce.
℟. Prawdziwie nie jest czem innem jak domem Bożym i bramą niebios.

Kościół św. Piotra na Watykanie z upływem czasu popadł w ruinę, a po odbudowie od podstaw, powiększeniu i upiększeniu dzięki staraniom wielu papieży został ponownie uroczyście poświęcony przez Urbana VIII tego samego dnia w roku 1628. Kościół św. Pawła przy drodze do Ostii został niemal całkowicie strawiony przez ogień w roku 1823, ale został odbudowany w jeszcze wspanialszej postaci i niejako wskrzeszony z martwych dzięki niestrudzonej gorliwości czterech kolejnych papieży. W roku 1854 Pius IX wykorzystał tę szczęśliwą okazję, gdy doktryna dotycząca Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, którą właśnie ogłosił, zgromadziła w Rzymie wielką rzeszę kardynałów i biskupów ze wszystkich zakątków świata katolickiego, aby uroczyście poświęcić ten nowy kościół w ich obecności dziesiątego dnia grudnia wspomnianego roku; ale zarządził, aby coroczne święto ku czci tej konsekracji obchodzono właśnie tego dnia, który pokrywa się z dniem konsekracji Bazyliki św. Piotra.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wstawszy tedy rano Jakób, postawił kamień na znak, nalawszy oliwy na wierzch; ślub uczynił Panu:
* Prawdziwie miejsce to święte jest, a jam nie wiedział.
℣. A gdy się ocknął Jakób ze snu, rzekł:
℟. Prawdziwie miejsce to święte jest, a jam nie wiedział.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Prawdziwie miejsce to święte jest, a jam nie wiedział.

[redacted]
Z Ewangelii według św. Łukasza
[redacted]
Onego czasu: Jezus przechodził przez Jerycho. I oto mąż imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i bogaczem, usiłował zobaczyć Jezusa, kim by On był, a nie mógł z powodu rzeszy: był bowiem małego wzrostu. I pobiegł naprzód, wspiął się na drzewo sykomory, aby Go ujrzeć, bo tamtędy miał przechodzić. A gdy Jezus przybył na miejsce i spojrzał wzwyż, ujrzał go i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejdź zaraz, dziś bowiem muszę stanąć w domu twoim». I zszedł spiesznie, a przyjął Go z radością. A wszyscy widząc to, szemrali mówiąc, że zatrzymał się u człowieka grzesznego. Zacheusz wszakże stanąwszy, rzekł do Pana: «Panie, oto połowę dóbr moich rozdam ubogim, a jeślim kogo skrzywdził, zwracam w czwórnasób». Rzekł mu

Jezus: «Dzisiaj domowi temu stało się zbawienie, gdyż i on jest synem Abrahama. Syn Człowieczy bowiem przyszedł szukać i zbawiać, co było zginęło»

Homilia papieża św. Grzegorza (Wielkiego)

[redacted]

dybyśmy chcieli być prawdziwie mądrzy i ujrzeć samą mądrość, musimy pokornie uznać się za głupców. Odrzućmy szkodliwą mądrość i nauczmy się godnej pochwały głupoty. Właśnie z tego powodu napisano bowiem: „Bóg wybrał to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mądrych” (1 Kor 1, 27). A także powiedziano: „Jeśli ktoś z was uważa się za mądrego w tym świecie, niech stanie się głupcem, aby stał się mądry” (3, 18). O tym właśnie świadczy sama Ewangelia, w której jest powiedziane, że Zacheusz pragnął ujrzeć Jezusa, kim On był, ale nie mógł tego uczynić z powodu tłumu, ponieważ był niskiego wzrostu. Pobiegł więc przed tłum i wspiął się na drzewo sykomory, aby Go ujrzeć, gdyż miał On tędy przechodzić. Nazwa „sykomora” bowiem, w tłumaczeniu, oznacza „głupią figę”.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Pan mówi: Dom mój domem modlitwy nazwany będzie. W nim każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka – znajduje,
* A kołaczącemu będzie otworzone.
℣. Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie.

℟. A kołaczącemu będzie otworzone.

[redacted]ały Zacheusz pogodził się zatem z upokorzeniem, jakim było wspięcie się na drzewo sykomory, i ujrzał Pana. Ci, którzy pokornie decydują się być głupcami w oczach świata, mają głęboki wgląd w mądrość Bożą. Tłum stoi nam na drodze, z powodu naszego niskiego wzrostu, gdy pragniemy ujrzeć Pana; albowiem męczący zgiełk spraw doczesnych dręczy nasze słabe umysły, uniemożliwiając nam dostrzeżenie światła prawdy. Wspinamy się jednak mądrze na drzewo sykomory, jeśli chętnie oddajemy nasze umysły tej głupocie, którą Bóg nam daje. Cóż może być większym szaleństwem (na tym świecie) niż nie szukać tego, co straciliśmy, pozostawić to, z czego zostaliśmy okradzeni, w rękach naszych grabieżców, nie mścić się za wyrządzone nam krzywdy, a nawet ofiarować temu, kto zabiera nam płaszcz, również naszą kurtkę, i być cierpliwym?
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wszystkie mury twoje z drogich kamieni,
* A wieże Jeruzalem z klejnotów będą zbudowane.
℣. Bramy Jeruzalem będą zbudowane z szafiru i ze szmaragdu, a wszystek okrąg murów jego z drogiego kamienia.
℟. A wieże Jeruzalem z klejnotów będą zbudowane.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. A wieże Jeruzalem z klejnotów będą zbudowane.

[redacted]an nakazuje nam niejako wspiąć się na drzewo sykomory, gdzie mówi: „Temu, kto zabiera ci twoje dobra, nie proś o ich zwrot”. Łk 6, 30. I jeszcze: „Kto ci uderzy w prawy policzek, nadstaw mu także drugi”. ~Mt 5, 39. Z gałęzi tej sykomory widać, jak Pan przechodzi obok. Być może rzeczywiście nie można Go jeszcze ujrzeć twarzą w twarz, ale dzięki tej mądrej szaleństwie oko wewnętrzne może dostrzec Mądrość Bożą, jakby przechodzącą obok, tę samą Mądrość, której nie potrafią dostrzec ci, którzy uważają się za mądrych. Są oni pogrążeni w przytłaczającym natłoku własnych wyobrażeń i nie znaleźli jeszcze sykomory, na którą mogliby się wspiąć, gdyby chcieli ujrzeć Pana.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

Modlitwy {z Sanktorału}
℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
Módlmy się.
[redacted]
Boże, który corocznie dzień poświęcenia tej świętej świątyni Twojej dla nas odnawiasz i nas całych i zdrowych dla obchodzenia świętych tajemnic zachowujesz: wysłuchaj próśb ludu Twego i spraw; aby każdy, kto do tej świątyni zajdzie o łaski Cię prosić, wyjednaniem wszystkich się radował.
Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez

wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related